

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Юдіна Сергія Олександровича щодо відповідності частині другій статті 55 Конституції України (конституційності) частини другої статті 171 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII

м. К и ї в
10 квітня 2018 року
№ 49-1(II)/2018

Справа № 3-34/2018(804/17)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни (секретар колегії) – головуючої,
Запорожця Михайла Петровича,
Мойсика Володимира Романовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Юдіна Сергія Олександровича щодо відповідності частині другій статті 55 Конституції України (конституційності) частини другої статті 171 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII.

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Юдін С.О. з клопотанням визнати такою, що не відповідає частині другій статті 55 Конституції України (є неконституційною), частину другу статті 171 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (далі – Кодекс).

Автор клопотання зазначає, що 29 квітня 2016 року він звернувся до Вищого адміністративного суду України з позовом до Президента України про скасування Указу Президента України „Про призначення С. Кудінова ректором Національної академії Служби безпеки України“ від 14 квітня 2016 року № 150/2016 (далі – Указ).

Юдін С.О. також зазначає, що Вищий адміністративний суд України ухвалою від 31 травня 2016 року закрити провадження за його позовом, оскільки він не має права на оскарження Указу як правового акта індивідуальної дії.

Верховний Суд України постановою від 15 листопада 2016 року залишив без змін вказану ухвалу, зазначивши, що суд першої інстанції дійшов правильного висновку про відсутність у Юдіна С.О. права на звернення до суду з позовом про скасування Указу, оскільки „право на захист – це самостійне суб’єктивне право, яке з’являється у володільця регулятивного права лише в момент порушення чи оспорення останнього“.

Автор клопотання стверджує, що при ухваленні цієї постанови „Верховний Суд України застосував за аналогією закону частину другу статті 171 Кодексу, відповідно до якої право оскаржити

нормативно-правовий акт мають особи, щодо яких його застосовано, а також особи, які є суб'єктом правовідносин, у яких буде застосовано цей акт" та дійшов висновку, що оскаржити такий акт інші особи не можуть і що таке ж правило має застосовуватись і до правових актів індивідуальної дії, яким є Указ. Таке застосування судами частини другої статті 171 Кодексу, на думку Юдіна С.О., суперечить частині другій статті 55 Конституції України, якою кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

В Основному Законі України визначено повноваження Конституційного Суду України, до яких належить, зокрема, вирішення питань про відповідність Конституції України (конституційність) законів та інших правових актів Верховної Ради України (стаття 150).

Вищий адміністративний суд України ухвалою від 31 травня 2016 року встановив, зокрема, що згідно з частиною другою статті 171 Кодексу право оскаржувати нормативно-правовий акт мають особи, щодо яких його застосовано, а також особи, які є суб'єктом правовідносин, у яких буде застосовано цей акт, інші особи не можуть оскаржувати такий акт. Зазначений суд також дійшов висновку, що таке ж правило має застосовуватися і до правових актів індивідуальної дії.

Верховний Суд України постановою від 15 листопада 2016 року підтвердив позицію Вищого адміністративного суду України, зокрема, щодо застосування частини другої статті 171 Кодексу до правових актів індивідуальної дії, яким є і Указ.

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку, що конституційна скарга Юдіна С.О. стосується

правомірності застосування частини другої статті 171 Кодексу судами в його справі. Зокрема, конституційна скарга та долучені до неї матеріали вказують на те, що автор клопотання фактично оскаржує обґрунтованість рішень судів у його справі, що набрали законної сили, і намагається здійснити перевірку їх законності. Однак Конституційний Суд України не наділений повноваженнями щодо перевірки законності та обґрунтованості прийнятих судами рішень і правильності застосування ними норм законодавства (стаття 150 Конституції України, стаття 7 Закону України „Про Конституційний Суд України“).

За юридичною позицією Конституційного Суду України правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації правових норм щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі правових норм, які відповідають цим обставинам; пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування до конкретного випадку є складовою правозастосування; надання консультацій чи роз'яснень з цього приводу не належить до повноважень Конституційного Суду України (ухвали від 31 березня 2010 року № 15-у/2010, від 3 липня 2014 року № 73-у/2014, від 13 травня 2015 року № 19-у/2015, від 24 лютого 2016 року № 14-у/2016).

З огляду на наведене Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України вважає, що є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 8, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Юдіна Сергія Олександровича щодо відповідності частині другій статті 55 Конституції України (конституційності) частини другої статті 171 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII на підставі пункту 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Запорожець М.П.

Мойсик В.Р.

Шаптала Н.К.